

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

OFFICE SEVENTH AND COMMERCIAL STREET
Opposite Post Office
PHONES: OFFICE 365, EDITORIAL DEPT 832
Post Office address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

ELIS SULKANEN, Managing Editor; SULO SYVANEN; ALE XSEVO; T. A. JOHNSON; LEO LEINO

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

POMMIJUTUT

Wall-kadun räjähdysten johdosta taas riennettiin syyttämään uudistusmielisiä työläisiä. "Radikaalinen salaliitto" taas kummitteli mielissä. Valtiollinen mädännäisyys loihiti esiin salalioisia mielikkuvia radikaaleista jokaisen vastoinkäymisen tai onnettomuuden tapahtuessa.

Monta kertaa ovat viranomaiset tehneet itsensä syytäviksi ennakkoluulojen ja katalien viittauksien levittämiseen tämänlaisten asioiden syyperusteisiin nähden ennen kuin heillä on ollut niistä mitään tietoa. Niin nytkin. Viranomaiset selittivät otaksumiaan hetipäikällä ja sanomalehdistö tavanomaisella raivolla syyti lokaa "bolshiveikeja" vastaan. Näiden mielestä työläisten radikaaliset liikkeet tarkoittavat murhia, räjähdysä ja kauhean väkivaltaisen terrorin levittämistä. Kuolemanhauimuksi heidän piirustajansa kuvaavat yhteiskunnallisen uudistustaistelun. Tulta ja tulikiveä he luulevat näiden taholta kylvettävän. Missä jotain kamalaa tapahtuu siellä heidän mielikuviuksissaan esiintyy joukko tuplajuulaisia tai sosialisteja tai joitakin muita työläisten puolesta taistelijoita kuolemalle ja hävitykselle kylvää niittämissä.

Eikä tämä lainkaan johdu näiden kirjottajain tietämättömyydestä. He eivät ole "viattomia valehtelijoita", mutta siinä esiintyy koko porvariluokan moraalinen kuva siitä psykologiasta, mikä heitä johtaa taistelussa valta-asemistaan. Muutamit sosialistit ovat esittäneet, että kapitalistien yhteiskunnan edessä on kaksi vaihtoehtoa: joko vallankumouksen kautta kumoutua ja antaa tilaa sosialismille, tai sitte palautua takaisin raakalaisuuteen. Todellisuudessa kuitenkin kapitalismi kasvattaa työväenluokan, jonka esiintyminen aina estää tuollaisen takaperoinen kehityksen johonkin asteeseen. Mutta tällaisella lausunnolla silti on luja peruste siinä, että sillä kuvataan kapitalistiluokan pyrkimyksiä ja osotetaan näiden keinoin moraalinen taso ja arvo sivistyksellisessä suhteessa.

Kapitalistiluokan keinot halpenevat ja menettävät kaiken todellisen arvon sitä mukaa kuin heidän yhteiskunnallinen asemansa yltyvänsä vallansirtoa tarkoittavan liikkeen vahvistuessa epävarmistuu. Kaikki järki ja ymmärrys asetetaan kauniisti sivuun ja apinaihminen ymmärrys ja ihmissyöjän moraalit astuu johtajiksi taistelussa työväenluokaa vastaan.

Ennen toki hallitukset järjestivät yhdistyksiä ja kokouksia taistelussa anarkisteja ja väkivallan harjoittajia vastaan, mutta nyt ei enää edes sellaista järjestelmällisyyttä ehditä noudattaa. Mutta sen sijaan kilvalla viritetään juttuja, ja pelkkiä juttuja, sen ja tämän radikaalisen ryhmän kamalista väkivallan teosta. Aivan äskän puhuivat lehdet suurisuuisesti kuinka muka kommunistit ovat järjestäneet salaliiton räjähdyttäväkseen rautatien. Juttu on painunut filijaisuuteen nyttemmin. Kukaan järkevä ihminen ei usko mokomia eikä mitään, ei todistuksen hiventäkään sellaisesta ole olemassa. Joku provokaattori sellaisia saattanee hautoa, mutta jokainen joka tuntee yhteiskunnallista taistelua, olkoon hän sitten millä puolella tahansa, ymmärtää asian tämänkin puolen.

Wall-kadun räjähdyksestä tehtiin suuri numero. Olivat kysymyksessä kaikki radikaaliset ainekset. Hysterinen mielentila loi esiin vaikka minkälaisia "todistuskappaleita". Radikaaleja oli nähty Wall-kadulla, jokuksia oli ollut joku venäläinen. Mikä kauhistus. Salaperäisiä kirjoitelmia löydettiin. Jännöksissä havaittiin "todistuksia" pommien tuhoista. Haywood oli ollut idässä pari viikkoa. Asianhaaroja oli lukemattomia, jotka viittasivat siihen, että kysymyksessä oli suunnaton salaliitto Morganin murhaamiseksi. Oli kysymyksessä kosto siitä, että poliittisia

vankeja ei ole vapautettu. Kaikkea tätä ja vielä paljon muuta samanlaista kuohuivat lehdet alkuvuokilla tulvillaan. Koko maan sanomalehdistö levitti noita katalassa mielessä kokoonpantuja otaksumia. Ja kun tutkimukset jatkuivat, niin todellisuudessa kaikki todistukset ja asianhaarat viittavat siihen että kysymyksessä on onnettomuus, joka johtui räjähdysaineiden huolimattomasta kuleuksesta, räjähdysaineiden, joita tarvittiin lähitienoilla perustuksien kaivaustyössä. Viranomaiset ovat itse myöntäneet ettei ole olemassa mitään todistuksia mistään murhasalaliitosta vaikka lehdet sellaista ovat leveästi toittaneet.

Mutta kaikenlaisia ruokottomia juttuja työläisistä ja työväenjärjestöistä eivät kuitenkaan peruuta lehdet, jotka niitä ovat levittäneet. Ne on alunperin laskettu maailmalle propagandataroituksessa ja ne luonnollisesti eräissä piireissä tekevät vaikutuksensa. Ja kun sitte nostetaan oikeusjuttuja työläisiä vastaan heidän poliittisista mielipiteistään, niin jokainen huomaa taas kuinka syyttäjät perustautuvat noin kurjalla ja valheellisella tavalla kasvatettuun yleiseen mielipiteeseen. Yleisen mielipiteen painostus saatetaan tämänlaisten juttujen kautta työläisiä ja heidän liikkeitään vastaan ja se tuottaa työläisille useasti sangen raskaita kokemuksia ja vaikuttavia vastuksia.

Tällaiseen alhaisuuteen ja ruokottomuuteen painuu kapitalistinen oikeuden tunto ja melkein kaikki se mitä ihmisten keskuudessa nimitetään rehellisyydeksi ja totuudeksi. Tämä on yksi huomattavin ilmiö kapitalismin yleisessä yhteiskunnallisessa ja siveellisessä rappeutumisessa.

OIKEISTOSOSIALISTINEN EPÄONNISTUMINEN

Kaikkialla missä oikeistolaiset sosialistit ovat johtaneet yhteiskunnallista valtaistelua on jouduttu surulliseen peittymykseen. Saksan asema on tunnettu. Ruotsin ja Suomen sosialidemokraatit ovat jo osottaneet mitä maata he ovat. Itävallassa ovat oikeistolaiset sosialistit kokoomushallituksessa valtavasti vaikuttaneet sikäläiseen valtiolliseen elämään ja on heidän poliittikansa siellä kärsinyt musertavan tappion tuotanto- ja jakovälineiden yhteiskunnallistuttamisessa.

Viime vuonna jolloin valtakunnan kanslerina toimi tunnettu sosialidemokraatti Otto Bauer saatiin etupäässä hänen ja toveriensa painostuksesta eduskunnassa hyväksytyksi laki yleisestä sosialisoimisesta. Tämän toimenpiteen alaiseksi piti tulla hiilen tuotanto ja kauppa, metallituotanto ja valmistus, vesivoima, sähköteollisuus ja metsät ja puutavarateollisuus. Toimeen asetettiin komissioni, joka järjestää suurisuuntaisen yhteiskunnallistuttamisen yksityskohdissaan ja kansleri itse ryhtyi komitean puheenjohtajaksi. Tutkimuksen alaiseksi otettiin vielä muiden alojen, kuten suurtilojen, pankkien, vakuutuslaitosten y. m. valtion tai kunnan haltuun ottaminen. Hallitus kiinnitti yleisessä poliittikassaan suurta huomiota tähän kysymykseen ja työväenjoukot odottivat näiden toteutumista. Taloudellisen elämän välineiden kansallistuttamista pidettiin tärkeimpänä keinona päästä yleisestä sodan tuomasta rappiutilasta.

Mutta koko puuha perustui löysille perusteille. Se rajottui vain kokoomushallitusta kannattavien reformeraajien tuumailuihin. Ja siitä syystä toimenpiteet raukesivat heti kun kokoomushallitus joutui poliittisten hyökkäyksen esineeksi. Bauer kukistui pikkuporvarillisten puolueiden hyökkäyksen seurauksena ja uusi kokoomus muodostettiin. Pääministeriksi tuli taaskin tunnettu oikeistososialisti Karl Renner ja nyt koko sosialisoimiskysymys asetettiin kauniisti sivuun. Edelleen kylläkin hyväksyttiin ohjelma voimassa olevaksi periaatteessa, mutta tunnustettiin, että sen toteuttamisen ehdot riippuvat soveltuvasta ajan kohdasta ja rahallista asemasta.

Oikeistososialisteille tämä politiikka on ominaista. Bauerin aikana he olivat kysymyksellä poliittikoineet, hankkineet sen avulla kannatusta, mutta heidän todellinen luonteensa paljastui heti sen jälkeen. Kokoomushallituksen haaveelliset katsomukset joutuivat todellisuuden lujaa taustaa vastaan ja sen kannattajien täytyi tunnustaa kykenemättömyytensä ja mahdollisuutensa. Tästä pulasta selviytyäkseen alettiin kansanjoukoille selittää miten sosialisoiminen on mahdotonta taloudellisen elä-

män rappiutilassa ja sen tähden luettiin työläisille lakia taloudellisen elämän rakentamiseksi, jotta sosialismille valmistuisi suosiollinen maaperä. Taloudelliset edellytykset eivät tee mahdolliseksi vallankumouksellista taistelua. Maa on takapajulla ja siitä syystä työläisten velvollisuudeksi ei voida asettaa muuta kuin raataminen suurtilan omistajien ja muiden nykyrien hyväksi. Taloudelliseen ymmärrykseen vedotaan. Ja tässä onnettomassa ja täysin porvarillisessa katsomuksessa vanhat, vuosikymmeniä sosialistisissa liikkeessä mukana olleet johtajat selittävät olevan marxilaisen sisällön, joka perustuu taloudellisten seikkojen huomioon ottamiseen. Kaikkia näitä hullunkurisuuksia yhä selitetään työläisille Itävallassa. Oikeistolaiset tämän narpipelin kautta koettavat jatkaa valtakauttaan kapitalistisen riiston jatkamiseksi.

KENTUCKYSSA TIUKENNETAAN VAIN KIRISTYSTÄ

Kentuckyn valtio on kahdeskymmenes yhdeksäs valtio joka on laatinut n. s. "sedition"-lain. Perinpohjaisuudessaan vie se voiton kaikilta edeltäjiltään ja asiantuntijat väittävät, että sitä tullaan käyttämään mallina toisissa valtioissa samanlaisia lakeja laadittaissa. Lainaamme tähän kohdan siitä osotetaan minkälaisia "rikoksia" sillä ajotetaan ehkäistä ja minkälaisilla rangaistuksilla.

"On laitonta kenenkään henkilön tai henkilöiden puhumisen tai kirjoituksen kautta, taikka muuten, herättää, kihoittaa tai istuttaa vihaa, epäsuopua tai kahnausta, tai eripuraisuutta eri ihmisluokien välillä tarkoituksella aikaansaattaa rettelöitä tai epäsuopua.

"Rangaistus tällaisista rikoksista on 21 vuotta vankeutta tai 10,000 dollaria sakkoa, taikka molemmat."

Ketä vastaan tämä laki on laadittu, näkee helposti sen sisällöstä ja rangaistuksen ankaruudesta.

OIKEUTTAKO

Keväällä vuonna 1919 vangittiin joukko työläisiä Kansansissa "epäluulon-alaisina." Heidät teljettiin vankilaan odottamaan kuulustelua. Saivatko he kuulustelun? Tietysti. Kun he olivat "odottaneet kuulustelua" vankilassa neljätoista kuukautta, huomattiin heidät syyttömiksi, aivan yhtä syyttömiksi minkäänlaisiin rikoksiin kuin vastasyntynyt lapsi.

Neljätoista pitkää kuukautta saivat he olla vankilassa, vankilassa, jonka keskiosia tunnetaan "härkäkarsinan" nimellä. Sen katto ja permanto on tehty rautalevyistä. Kuumalla ilmalla se on mitä kauhistuttavin paikka; kiehuvaan kuumaa. Kaikki metallille putoavat esineet synnyttävän kovan äänen. Yksinpä vankien kävelykin synnyttää ukkosilmaa muistuttavan jyminin. Rautaisen kupin putoaminen lattialle paukauttaa kuin pyssynlaukaus.

Jotkut vangeista ovat tulleet mieluiseksi. Eikä ihme. Ja he olivat vain "odottamassa tutkintoa." Tällaista tehdään työläisille vapautuksistaan kerskuvassa maassa v. 1920.

KAPITALISTISTA PIMITYSTÄ VASTAAN!

Kapitalistinen järjestelmä ei yksinomaan nojaa väkivaltaan, pistimiin ja vankiloihin, vaan se perustuu myös pimitykseen ja petokseen. Porvarillinen järjestelmä tarkasti pitää huolen, että se sitovasti mahdollisimman aikaiseen saa kasvavan nuorison vaikutuspiiriinsä. Tätä tarkoitusta perästä palvelevat uskonto, koulut, nuorisokirjallisuus, elävätkuvat j. n. e. Ne myrkyttävät nuorison, saavat sen hengen porvarillisille vaikutteille alttiiksi. Porvaristo käsittää kenen on nuoriso sen on voitto. Huomatavat ovat ne työläisnuorison joukot, jotka vielä ovat porvarillisissa lomoissa. Sosialismin toteuttaminen, työtekevän luokan yhteiskunnallinen valta, vasta voi kokonaan vapauttaa nuorison tästä henkisestä pimityksestä. Se avaa mahdollisuudet oikean proletariaisen hengen mukaisen nuorison kasvatukseen.

Valmistauduttaessa tähän on nuoriso vapautettava porvarillisista lomoista. Selvennettävä sen luokkakäsitteet, jouduttava se luokkataistelutoimintaan, osotettava sille paikka luokkataistelun rintamassa, jossa se ratkaisevasti ottaa osaa taisteluun tulevaisuutensa puolesta. Ainoastaan näin toimien löytää työläisnuoriso velvollisuutensa luokkataistelurintamassa.

Vapauttakaaamme Toveri veloista

Viime aikoina on lähetetty suomalais järjestön kaikille osastoille parikin kiertokirjettä Toveria kustantavan yhtiön, Pacific Development Society'n jäsenkirjojen lunastamisesta. Monet osastot ovat ottaneet kirjelmät huomioon, mutta vielä useimmat ovat sivuuttaneet koko kysymyksen.

Tässä asiassa tulisi keskevaltioiden ja idän osastojen myöskin toimia. Mutta näissä osastoissa enimmäkseen suhtaudutaan asiaan kylmäkiskoisesti. Ajatellaan Toveria ja sen säilyttämistä toisarvoisena asiana. Se on kuitenkin suuri väärinymmärrys ja kamala virhe.

Toveri ja Toveritar kannattaa säilyttää, niiden säilyttämisen puolesta kannattaa ja tulee jokaisen järjestöme osaston seisoa yhtenä miehenä aivan kuin ne puolustavat mitä muuta järjestöme laistoa tahansa. Nyt ei länellä ilmesty mitään suom. porvarilehtä. Ensimmäisen kerran koko suomalais järjestön historian ajalla Toverin liike vallitsee yksin koko laajalla länellä. Toverin alueeseen kuuluu kymmenen suurta valtiota ja kymmeniä tuhansia suomalaisia työläisiä. Niiden valistaminen on yhtä tärkeää kuin minkään muun ryhmän valistaminen hyvänsä. Länellä on suomalais järjestön yksi tärkeä osa ja tällä olevat sosialistiosastot kaipaavat sanomalehteä yhtiöstänsä kuin osastot muuallakin. Sosialistinen liike länellä on yhtä suuresta merkityksestä kuin muuallakin.

Suomalaiset sosialistiset työläiset ovat nostaneet muut liikkeensä velattomaan asemaan. Miksi nyt ei sitte myöskin nosteta Toveria samaan asemaan. Se on helppo tehtävä.

Toveria kustantavan liikkeen omaisuus on noin 50,000 dollaria. Liikkeellä on oma talo. Velat ovat seuraavat: Talon kiinnitysvelka \$7,000 ja toverilainat noin \$2,000. Velat kaikki maksettu 10,000 dollariin. Liike oli viime vuonna voittoa tuottavalla puolella. Tämän vuoden tilinlaskemasta ei ole vielä tietoa. Mutta liike on joka tapauksessa taloudellisessa suhteessa tyydyttävässä asemassa ja saadaan varmalta taloudelliselle kannalle, jos yhteisin voimin maksetaan kaikki liikkeen velat.

Tällainen velka ei tietysti näin suurelle liikkeelle merkittäisi paljoa, jos oltaisimme vapaat kaikista muista painostuksista. Mutta tulee muistaa, että yhdistyneet porvarit ovat Toverin kimpussa ja vainoavat sitä tu-

lisemmin ja peräänantamattomammin kuin mitä ovat tehneet yhtään suomalaista sanomalehteä kohtaan Amerikassa. Lakkaamatta porvarit suunnittelevat keinoja Toverin nuertamiseksi. Se aiheuttaa, että ilmoitustulot ovat tänä vuonna hieman pienemmät kuin viime vuonna. Ilmoitusboikotti on yhä voimassa Toveria vastaan. Kainlaista painostusta harjoitetaan. Mutta kaikki keinot ovat olleet tehotomia mikäli on kysymyksessä Toverin nuertaminen. Liikkeen säännölliseen kulkuun ja kehitykseen tämä tietysti silti vaikuttaa. Paljon ylimääräisiä menoja on liikkeellä ollut. Suuret summat rahaa tarvitaan nykyään yleensä sanomalehtiliikkeessä tarvittavien raaka-ainesten ostamiseen. Paperi on kallista. Toveri on onnistunut saamaan paperia varastoonsa useiksi kuukausiksi. Siltäkin puolelta liikkeen edessä olevat vaikeudet voitetaan siis, mutta vain rahalla.

Liikkeen säännölliset tulot eivät tällä haavalla tee mahdollisesti kiinnitysvelan suorittamista. Velka kuluttaa korissa ja laina on aina liikkeen rasihtuksena. Se olisi suoritettava nyt tänä syksynä. Ja sitä varten keskevaltioiden ja idän osastojen on tultava lännen osastojen avuksi. Tällä ympäristöllä on runsaastikin luovutettua varoja viimeaikaisten kriisien ja oikeusjuttujen läpäsäntämisiksi ja nyt muidenkin piiriin osastojen tulisi toimia velvollisuutensa mukaisesti.

Osastojen ei tulisi sivuuttaa tätä asiaa välinpitämättömyydestä. Vaikka ennen olisittekin osastoneet jonkun jäsenyksen Toverin kodin yhdistyksessä, niin nyt olisi ostettava joku jäsenyys lisää. Toimikaa vointine mukaan, mutta joka tapauksessa kaikin yhteistoimin vapauttakaaamme Toverin liike veloista. Toverillisesti,

E. Sulkanen.

MENETYKSIÄ TYÖN RINTAMALLA

Useasti luetaan uutisia senhetkiä tämän sotarintaman menetyksistä. Katsellessa numeroita kaatuneiden lukumääristä, tunnemme väristyksen käyvän lävitsemme. Kauhistelemme ihmiselämän ennenaikaisesta tuhoamisesta. Toivotaan että teurastus loppuisi, että voitaisiin siirtyä rauhalliseen rakentamiseen työn suoritukseen. Hyvin harvoin, ja silloinkin vain muutama tulevat kiinnittäneeksi huomiota niihin menetyksiin, minkä työväenluokka joutuu nykyisen järjestelmän vallitessa

suorittamaan työn rintamalla. Tämän rintaman menetykset ovat kuitenkin useasti paljoa kauheammat kuin menetykset sotatanterilla. Jonkunnoisen avistuksen saamme siitä, kuinka kuolema elonviljaa kaataa ennenaikaisesti, kun tiedämme, että yksin yhdellä teollisuuden alalla, yhdessä valtiossa, on viimeisen neljän kuukauden ajalla kuollut ja vaarallisesti loukaantunut työmaille tapahtuneiden tapaturmien seurauksena enemmän kuin mitä tämä maa menetti v. 1898 sodassa Espanjaa vastaan.

Washingtonin valtion puutarvateollisuudessa on nim. toukokuu—elokuun välisellä ajalla, valtion turvallisuustoimiston kirjuriin Kelly'n laatiman tilaston mukaan, tapaturmaisesti kuollut 91 ja vaarallisesti loukaantunut 4,199 miestä. Kelly tahtoo erityisesti huomauttaa, että tähän tilastoon ei ole otettu sairastumisia eikä kuolemantapauksia, jotka ovat johtuneet tauteista, vaan yksinkertaisesti vain ne, jotka ovat ruhjuneet neet työmaille tämän neljän kuun ajalla.

Kun vertailemme tätä Espanjan-Amerikan sodan menetyksiin, niin huomaamme, että huhtik. 21 päivästä lokak. 1 päivään v. 1898 haavottui ja kuoli tauteihin 4,286. Tästä menetyksestä huokasi ja huolestui koko tunnettu maailma. Porvarilliset humanistitkin kyllä silloin läysivät osanoton ja lohduttamisen sanoja niiden omaisille, jotka olivat elämäntoverinsa menettäneet, taikka joutuneet muutoin kärsimään. Sotavastaiset taatit huomasivat nämä "ihmissyistävälliset" intellektuaalit silloin kuten nytkin, mutta kun yhden valtion yhdellä teollisuusalalla ilmoitetaan tämän laisia menetyksiä, jotka kaatavat yksinomaan meidän luokkamme jäseniä, vaikkevat nämä "humanistit" kuin muuri. Ei lohdutuksen sanaa orvoille eikä leskille. Ei auttavaista kättä rammaiksi ruhjotuneille, puhumattakaan siitä, että alettaisiin äänekäästi vaatia parempaa turvallisuutta työläisille työmaille ja suojeluslakeja.

Tässä ei muutoin ole mitään ihmettämistä. Sehän on aivan luonnollista porvariston hienosieluuta jotka haluavat näytellä enkeliä. Mutta entä työläiset itse. Työläiset itse voivat tämänkin hirveän epäkohdan poistaa. Mutta puheena olevallakin työalalla vain pieni murto-osa kuuluu järjestyneisiin. Niistäkin, jotka järjestöihinsä kuuluvat, suurin osa tappelee niitä työläisiä vastaan, jotka pyrkivät työskentelemään siihen suuntaan, että työläiset pääsisivät valtiolliseen ja yh-

Luokkasuhteet vallankumouksessa

Sosialistinen vallankumous luonnollisesti laajentaa itse sosialismin ymmärtämistä. Se yleistyttään sen teorioita ja tekee ne helpommin ymmärrettäväksi. Käytännöllinen tosiasia valaisee jokaista yleisteieteellistä termiä tai ongelmaa. Vallankumous tutustuttaa meitä yhteiskuntaan entistä lähemmin. Se saattaa aikaan vallankumouksen yhteiskuntatieteessä samoin kuin saattaa sen aikaan taloudellisten suhteiden kontrollissakin.

"Me emme saa koskaan unohtaa sosialistisen vallankumouksen uutta suuremmosta luonnetta", lausuu kuuluisa ranskalainen etevin sosialismin reformistisen suunnan edustaja J. Jaures, joka joutui salamurhaajan uhriksi sodan vastustuksen takia 1914. Jo silloin siis saattoi sen ymmärtää. Ei ole mitään sen pikkumaisempaa tai ahdasmielisempää katsomusta kuin se, joka koettaa entisiin omaan ymmärryksensä rajoihin sisällyttää kaiken sen mitä viime vuosina on tapahtunut semmoisen ajatuksen johdolla, että on valmis pois työntämään kaiken, joka ei niihin sovellu. Jo tässä suhteessa vanhoillinen katsomus hylkää tieteellisen pohjan ja muuttua lähokolaisuudeksi.

Tämänlainen lähokolaisuus ja tapoorjuus asioiden ymmärtämisessä menestyy helposti silloin kuin tapauksen kulku on hidasa ja vaivaloinen. Mutta nyt sillä on vain vähän toivoa menestyä. Sen täytyy perustautua taantumukseen.

Taantumukselliset ja vanhojen käsityksiensä sokeat kunnioittajat sosialistisessa liikkeessä perustautuvat yhä siihen, että yhteiskunnallisissa vallankumouksessa tulee todellakin kaikkien ihmisten tai ainakin kaikkien sorrettujen työskentelynsä edistämiseksi koska sosialismi tarkoittaa kaikkien

hyvää. Muuten vallankumous on ennenaikainen. Perustautuuta siihen, että sosialismin aikana kaikki perustuu tasaisuuteen ja siitä syystä taistelu sen perustamiseksi on nojautuva samaan periaatteeseen. Ja jos ei sosialismin puolesta työskentely edisty näissä merkeissä on sitä vastustettava tai ei ainakaan sellaista voida hyväksyä. Tästä johtuu sitte moninaisia mielen suuria kritiseerata siitä. Se on peruste laajajolle suunta-riidalle yhä vieläkin.

Ennen aikoina tältä kannalta lähtien puolustettiin ehdotonta parlamentarismia ja esitettiin parlamentti laitokseksi, joka palvelee enemmistön etuja. Sosialismin mukaannutettiin tämän kautta menetteliin, jota saattoivat valtiollisen luonteen takia palvella porvaristoakin. Nyt perustuu kritiikki Venäjän vallankumouksessa yhä samalle pohjalle.

Arvostelu perustuu tiukasti tarkoituksenmukaisuuteen siinä, että se osottaa kuinka vähemmistö ei voi voittaa fyysisellisesti eikä yhteiskunnallisessa suhteessa. Mutta se unohtaa luokkien keskinäisille suhteille perustuvat tekijät tai alistaa ne tämän yleisen tarkoituksenmukaisuuden alaiseksi. Se ei näe kuinka luokkien keskinäisten suhteiden muuttellessa muuttuu myöskin enemmistön ja vähemmistön suhteet. Tänään saattaa näyttää siltä, kuin jonkun valtion asukkaista vain vähemmistö edustaisi vallansirtoa, mutta joku luokkayhteiskunnalle ominainen tapaus, ulkopuolinen syysähdyskin, saattaa muuttaa helposti nuo suhteet. Ja vieläkin tuntuu vanhaan muuttokseen tässä suhteessa aikaan saattaa valtiollisen vallan siirtyminen toiselle luokalle.

Kumpikaan, enemmistö eikä vähemmistö, eivät pysy määrättyinä suureina, mutta ne ovat vaihtelevia ja riippuvaisia yhteiskunnallisista valtuuksista. Jokainen, joka perustuu vain odotukseen enemmistön ryhtymisestä tarkoituksen mukaiseen toimintaan yhteiskuntajärjestelmän muuttamiseksi, on astunut mieteraperian teorian alalle ja jättää taloudellisen tosiasian ja luokkasuhteet huomioon ottamatta. Hänen käytännöllinen merkityksensä on sama kuin porvarin.

Viellä toisessakin suhteessa tuo vanhoillinen katsomus on väärä. Se ei näe työväenluokkan kohdistuvaa vanhoillista, taloudellista ja aatteellista painostusta eikä osaa arvioida niiden merkitystä työväenluokan nousuun. Siitä kuitenkin joutuu, että kaikki työläiset eivät milloinkaan nouse yhtäaikaan taisteluun riiston poistamiseksi huolimatta siitä mitä menettelytapoja niille suositaisiinkin. Mutta taisteluun nousseet edustavat niidenkin etua jotka loitommalla ollen pysyttelevät syrjässä. Taistelu tarkoittaa yhteiskunnallisessa luokkasuhteessa kaikkien sorrettujen etujen edistämistä. Ja tätä asiaa ei näe eikä ymmärrä se tarkoituksenmukaisuus joka näkee vain enemmistön ja vähemmistön ja pitää kiinni niistä.

Yhteiskunnallisen taistelun määrääviä voimia ei voi löytää pitämällä silmien edessä vain enemmistöä ja vähemmistöä. Ne löydytään vain luokista ja luokkaiduista. Työväenluokan taistelu ei riipu eikä sen taistelun taktiikkaa voi määrätä muu kuin työväenluokan etu ja vaikka tämän taistelun joissakin vaiheissa kävisikin työväenluokan vähemmistö on se sittenkin oikea ja on se sittenkin koko työväenluokan ja sen kautta taas yhteiskunnan enemmistön taistelu.